

Avram Iancu: istoria noastră învață din religia lui...

„Ultima mea Voință”

În acest an comemorăm 194 de ani de la nașterea eroului nostru Avram Iancu - însă și 170 de ani de la Adunările Naționale de la Câmpia Libertății de la Blaj. Ne vom ruga în ziua de 24 iunie pentru martirii noștri - Horia, Cloșca și Crișan - și pentru cei peste 40.000 de români uciși în războiul civil din anii 1848-1849 din Transilvania.

An astral al națiunii române, 1918 (2018) ne ferește cu un unic prilej în viața noastră Centenarul Marii Uniri. Nici un om și nici o generație, nu va trăi și nu va putea simți ceea ce trebuie să fie în inima noastră în 1 decembrie 2018. Dacă la Blaj, în 3/15 mai 1848 s-a rostit cu grea apăsare de către ardeleni „Noi vrem să ne unim cu Țara!”, în exact acea zi, Societatea Cultural-Patrotică „Avram Iancu” Oradea a fost acolo după 170 de ani, apoi în Catedrala românilor uniți cu Roma, la Școala Ardeleană, pe locul unde genialul Eminescu a rostit „Te salut, Romă mică”, cu un grup de olimpici orădeni.

Am fost și la Țebea, Pantheonul neamului românesc, în Sibiu, la sediul primului guvern român al Transilvaniei, la Mausoleul Patriarhului Ardealului, Andrei Șaguna din Rășinari, la casa memorială a marelui filozof Emil Cioran, la casa și mormântul nemuritorului Lucian Blaga din Lancrăm.

Alba Iulia, cetate eternă a dacilor, sediul legiunii a XIII-a Gemina, cetatea aleasă de Mihai Viteazul spre a fi capitala românilor, loc de supliciu al martirilor noștri și de adunare a românilor pentru a așeza în coroana țării, perla cea mai de preț, Ardealul, la 1 decembrie 1918.

Loc sacru unde se odihnește Ioan de Hunedoara, unde au fost încoronați Regele Ferdinand și Regina Maria și care merită să fie Capitala României. Ne vom opri aici cu cele de actualitate nu însă înainte de a spune răspicat: dragi români, să nu așteptați nimic în anul cel mai frumos al existenței națiunii române de la acești așa ziși politicieni. Prea puțini dintre ei simt ce este în inima noastră. Cei ce sunt chemați o fac cu aleasă distincție și modestie.

Cei vinovați de distrugerea țării, de vânzarea fiilor ei ca sclavi, la străini, nu au ce să caute la marea sărbătoare a Popoului Român.

Peste ani, urmașii noștri trebuie să știe de la noi și nu de la manipulatorii de opinie căci, începând cu anul 1989, când am crezut în Libertate, toți cei ce au condus țara au jefuit-o fără rușine, s-au aliat

cu dușmanii poporului român și vând mormintele părinților noștri. Desigur mai există conștiințe, dar sunt puține. Se va naște o generație care va anula toate hoțiile și va chema la bara instanței pe vânzătorii de neam și criminali?

În anul Centenarului vă trageți scaunul de sub fund, timp în care poporul român jelește un milion de martiri.

În loc să vă comemorați, vă trageți covorul de sub picioarele cu care pângăriți pământul strămoșesc, pe care încă nu ați apucat să îl vindeți.

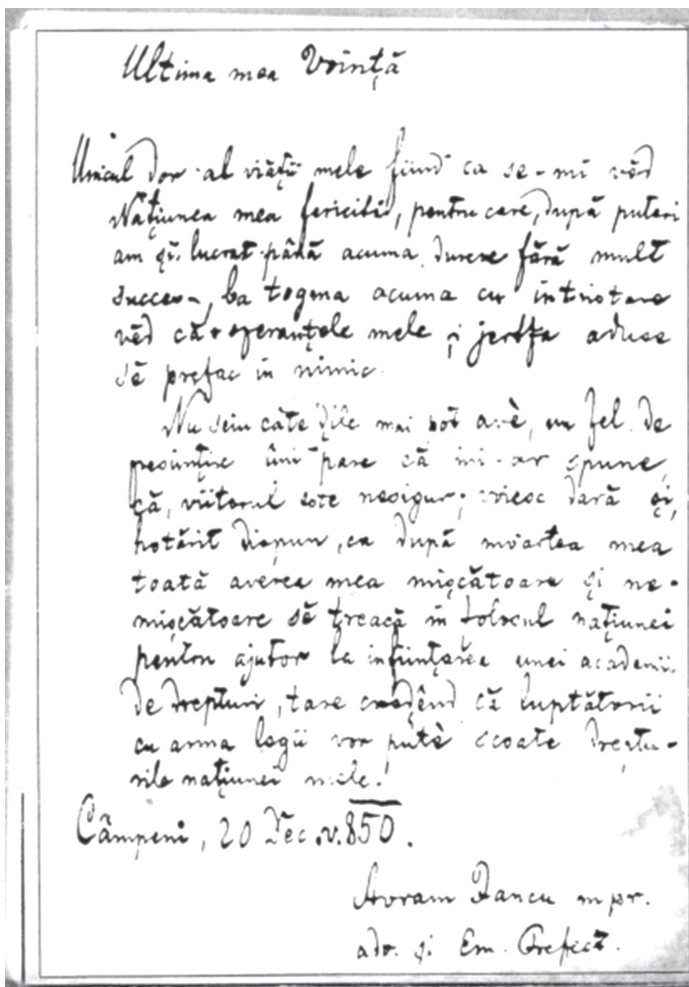
Dacă acest popor va înălța un singur bust sau o statuie celor care s-au făcut că ei conduc (între 1989 și 2018), înseamnă că își merită soarta.

În clipe sublime, vom rosti acele nobile cuvinte ce se cuvin marelui erou național, Avram Iancu, cel care în comitetul național din Sibiu a tăiat scurt discuțiile savante: „Domnilor, vorbiți înainte, eu plec în munți și fac revoluție!”

„E prima noastră afirmare a ideii de libertate politică, cea dintâi campanie în războiul de neatarnare. Avocatul Avram Iancu a pledat cu sabia în mână cauza românismului. Prefectul de lăncieri întors între moșii lui s-a dovedit un strălucit șef militar. Ca împinși de o chemare magică, i-au roit împrejur ciubărării și ciobanii din văile Crișului și ale Arieșului. S-au aprins focuri pe culmi, a început să sune tulnicul de brad, s-au pornit carele Iancului de care plânge și azi poezia populară și tunurile de lemn au fost urcate pe vârfuri la trecători. Agerul prefect, frumos, drept și încrezător crai al munților, se ivea pretutindeni pe calul lui alb ca un zeu al luptei. Prestigiul lui personal întreținea și coeziunea și disciplina acestei armate de țărani. Cele două invazii ungurești în munții Abrudului, sugrumate în sânge sub cotropirea moșilor, au arătat lumii la ce grad de conștiință cetățenească se ridicaseră iobagii Ardealului și ce bloc de granit erau piepturile lor. Toată vremea Iancu a fost comandantul necontestat, adorat de mulțime. Oastea lui n-a cunoscut o clipă de înfrângere” (Octavian Goga, „Mustul care fierbe”, pag. 223)

Ce pot să învețe cei ce ne conduc? Au ei școală? Unii da!

„Zeci de ani s-a plimbat mortul viu pe poienile dintre brazi, peste mormintele unde dormeau lăncierii lui. Descult, zdrențăros, ca un rege Lear rătăcea craiul Munților, cea mai înfricoșătoare iconă a dărăpănării unui popor chinat. Pe la târguri sau pe câte o culme de deal se ivea făptura lui pribeagă. Moșii alergau la el să-i atingă genunchii ca pe niște moaște și zdrențele lui ca o binecuvântare. Avram Iancu scotea un fluier de cireș și cân-

Testamentul lui Avram Iancu

ta marșul lui: „Astăzi cu bucurie românilor veniți! Pe Iancu în câmpie cu toți îl însoțiți!”

Țăranii știau cântecul atât de bine. În cadențele lui bătuseră pe hatmani și zdobiseră odinioară legiunea cu chivărele cu cap de mort. Ca un cor din tragediile lui Sofocle înconjurau pe titanul căzut și plângeau...

Într-o zi l-au găsit mort pe o bancă, cu fața întoarsă spre cer și l-au îngropat sub gorunul lui Horea la Țebea, cu o piatră la căpătâi, într-o groapă împrejmuită cu zăbrele sărace...

Gorunul îl plouă de atunci cu frunze, țărani îi cântă în balade la coarnele plugului, iar istoria noastră învață din religia lui...” (Octavian Goga, „Mustul care fierbe”, pag. 225-226)

În acest an să lăsăm pentru o zi grijile noastre și în 1 decembrie să mergem în marș spre Alba Iulia. Suntem moral obligați să amintim celor ce ne conduc testamentul marelui erou:

„Ultima mea voință
Unicul dor al vieții mele fiind ca să-mi văd națiunea mea fericită, pentru care după puteri am și lucrat până acum. Durere fără mult succes...”

Avram Iancu a fost categoric un vizionar european când a rostit că „Între noi și unguri armele nu pot hotărî.”

La cererea tardivă a lui Kossuth, după ce amenințase excesiv cu exterminarea românilor din Ardeal, eroul îi răspunde, timp în care trupele mareșalului rus Paskievici și ale generalului Luders înfrâng revoluția maghiară ce încearcă o ultimă rezistență la Șiria cu spatele la Munții Apuseni.

„Ar fi apoi foarte dificil și ar reclama mult timp, până când să putem convinge poporul a se înfrăți cu voi. Totuși, pentru a Vă dovedi sentimentele noastre frățești pe care le nutrim față de națiunea maghiară, am hotărât să rămânem neutri față de armata ungară în tot timpul acestor lupte, neatacând-o și apărându-ne numai în cazul că am fi atacați” (Silviu Dragomir, „Avram Iancu”, pag. 285-286)

„Nu știu câte zile mai pot ave, un fel de presimțire îmi pare că mi-ar spune, că viitorul este nesigur. Voiește dară și, hotărât dispun că după moartea mea toată averea mea mișcătoare și nemișcătoare să treacă în folosul națiunii pentru ajutor la înființarea unei academii de drepturi, tare crezând că luptătorii cu arma legii vor putea scoate drepturile națiunii mele.”

Clipa se covârșește cu înțelesul ei adânc, un fior de veacuri tremură în frunzele gorunului lui Horia și din troparele bizantine flutură eternitatea peste capetele noastre. În coborârea amurgului se vor aprinde iar focuri de pe culmi, fumul lor se va ridica la cer pașnic și blând, ca fumul jertfei bine primite. Târziu în lumina albă de lună va picura din nou glas de fluier printre crengile brazilor, ca o chemare de departe: Astăzi cu bucurie românilor veniți!” (Octavian Goga, „Mustul care fierbe”, pag. 226)

■ Col. (r) Grigore BARTOȘ, președinte Societatea Cultural-Patrotică Avram Iancu, filiala Oradea

194 de ani de la nașterea lui Avram Iancu Manifestări culturale la Oradea

Societatea Cultural-Patrotică „Avram Iancu” - Filiala Oradea organizează duminică, 24 iunie, la Oradea, o serie de manifestări dedicate împlinirii a 194 de ani de la nașterea eroului național Avram Iancu.

Ca de fiecare dată în cei 24 ani de activitate, Societatea Cultural-Patrotică „Avram Iancu” - Filiala Oradea aduce un omagiu celui care a fost supranumit „Craișorul Munților”, Avram Iancu.

Programul se va desfășura duminică, 24 iunie, la bustul lui Avram Iancu din Parcul Traian, și va debuta la ora 12.30, cu primirea oficialităților. În continuare, între orele 13.00-14.00, va avea loc un ceremonial militar-religios, în memoria eroului național Avram Iancu și a martirilor Horea, Cloșca și Crișan.

Ceremonialul militar-religios se va desfășura după următorul program: salutul Drapelului de luptă; intonarea imnului de stat al României; Te Deum în memoria eroului național Avram Iancu, a martirilor Horea, Cloșca și Crișan și a celor 40.000 de români uciși în războiul civil din 1848-1849 în Ardeal; alocuțiuni; moment artistic; depunere de buchete și jerbe de flori; defilarea detașamentului de onoare. Manifestarea se va încheia la ora 14.00.

Activitățile sunt organizate în parteneriat cu Direcția de Dezvoltare și Implementare Proiecte și în colaborare cu Garnizoana Oradea și Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu”.

■ R.C.

„Zile Colorate” la Suplacu de Barcău

Proiect de art-terapie

„Nu există modalitate corectă sau greșită în exprimarea emoțiilor prin art-terapie. Nu trebuie să excelezi în pictură sau sculptură. Trebuie doar să te simți liber și să te exprimi liber. Și cine poate face asta mai bine decât copiii...”

În consecință, psihologul școlar Olimpia Dragoș și prof. documentarist Brândușa Chira, continuând proiectul demarat în octombrie cu o grupă de 65 de elevi, au format o nouă grupă de 31 de elevi, din clasele 0-IV, secția maghiară, și, pe parcursul a două luni, prin întâlniri săptămânale, au ajuns la sufletul acestor copii prin joc, comunicare și relaționare, pictură, modelaj, teatru, dans, ajutându-i pe aceștia să devină încrezători în forțele proprii. Finalul acestor întâlniri s-a concretizat într-o expoziție cu lucrările copiilor și o serbare prin lumea poveștilor, serbare la care au participat, alături de copii, părinții acestora, cadre didactice și patru voluntari, elevi de liceu, care s-au reîntors în copilărie pentru o oră. Proiectul, pornit cu resurse proprii, s-a numărat printre câștigătorii programului „Bursa Talentelor”, primind astfel finanțare, încurajare și susținere din partea Fundației Comunitare Oradea și a sponsorilor care au crezut în acest vis: Eberspaecher, Ecojour, Madrugada, Decitex Ro, Celestica Romania, Optione, Sema Express, Consult Center, Asociația Părinților și Profesoriilor „PROEDUCAȚIE” GRI Suplacu de Barcău și alți șapte donatori individuali.

„Mulțumim încă o dată sponsorilor, conducerii liceului, cadrelor didactice, părinților, voluntarilor și, în mod deosebit, copiilor pentru „Zilele colorate” pe care ni le-au oferit”, a menționat psihologul școlar Olimpia Dragoș.

■ R.C.